

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 20 mai 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2019, declarat de inculpatul

Stati Nicolai XXXXXX.

instanța de fond:

Termenul de examinare,

instanța de apel:

02.02.2018 – 20.05.2019,

instanța de recurs:

01.08.2019 – 17.10.2019,

23.12.2019 – 19.02.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 20 mai 2019, Stati Nicolai a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie 37.500 lei.

Cheltuielile judiciare în sumă de 320 lei au fost trecute în contul statului.

Prina aceeași sentință au fost condamnați Pîrțu M. și Novac I., însă în privința lor hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că la 24 septembrie 2017, aproximativ ora 05.10, inculpatul Stati N., de comun acord cu Pîrțu M. și alte persoane, aflându-se în loc public, în localul „Muzz Caffè”, amplasat în XXXXXX, XXXXXX, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect, intenționat, fără motiv, au inițiat un conflict cu Plămădeală A. și, manifestând cinism

și obrăznicie deosebită, acționând în scopul vătămării integrității corporale a acestuia, i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele lui Plămădeală A., precum și cu un obiect din sticlă, i-au aplicat o lovitură în regiunea capului. În rezultatul acțiunilor ilegale, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2537/D din 16.11.2017, lui Plămădeală A. i-a fost cauzată o plagă contuză la nivelul capului, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară.

Instanța a reținut că inculpatul a declarat că a observat că Novac I. era îmbrâncit și lovit de către o persoană necunoscută. S-a apropiat de ei pentru a-i despărți, iar aproape de scări a fost lovit de Jaruc C. În rezultatul loviturii a căzut pe spate, fiindu-i atenuată căderea de Pîrțu M., apoi a intervenit paza localului, cerându-le să iasă afară. Nu a observat ca cineva să fi aruncat cu obiecte din sticlă în sală. Personal a văzut că partea vătămată l-a lovit pe Novac I. în piept, însă nu cunoaște cine a inițiat conflictul. A contribuit la restituirea prejudiciului cauzat victimei, ori, acesta s-a plâns că i-au fost deteriorate hainele și a fost de acord să se împace, dar legea penală nu prevede acest lucru.

Inculpatul Novac I. a comunicat că a fost îmbrâncit și a căzut pe canapeaua de lângă masă, a luat un pahar din sticlă și l-a aruncat în mulțime. La scurt timp, toți au ieșit afară, iar el cu soția au plecat acasă. Regretă cele săvârșite, a reparat prejudiciul cauzat victimei, dar nu se consideră vinovat și solicită achitarea.

Partea vătămată Plămădeală A. a relatat că o persoană necunoscută a încercat să lovească cu piciorul și l-a atins pe el. La rândul său, a împins acea persoană spre scări. Apoi a simțit câteva lovituri consecutive, aplicate de persoanele de la masa unde a stat Jaruc C., a auzit sunete de sticlă spartă în spatele său și a simțit o lovitură foarte puternică în cap, iar pe față i s-a prelin sânge. A ieșit afară, unde a fost preluat de ambulanța solicitată de Jaruc C. și, fiind condus la spital, a urmat un tratament. În urma conflictului, i-au fost deteriorate hainele. Toate loviturile i-au fost aplicate de către cei trei inculpați, însă nu poate spune care lovitură și de către cine i-a fost aplicată. Totodată, aceștia și-au cerut scuze, i-au compensat prejudiciul material în sumă de 6000 lei, nu are pretenții față de ei, iar sancționarea lor o lasă la discreția instanței.

Martorul Jaruc C. a indicat că Plămădeală A., observând ce se întâmplă, l-a împins pe unul din agresori, apoi l-a văzut pe acesta cu capul spart și însângerat. Imediat a chemat ambulanța și l-a însoțit pe Plămădeală A. afară, unde se afla deja poliția.

Martorul Crîșmari Ș., administratorul clubului de noapte, a comunicat că nu cunoaște despre cele întâmplate în sală, el fiind afară în acel moment, iar despre bătaie a fost informat de către chelneri. Intrând în sală, a văzut jos o sticlă spartă și un tânăr cu capul însângerat. Persoanele care se aflau la masă au fost scoase afară, erau în stare de ebrietate și erau agresivi, apoi au atacat paza, care a aplicat gaze lacrimogene pentru a calma agresorii. Nu cunoaște victima, dar acesta se purta calm, ca și restul persoanelor care îl însoțeau.

Potrivit raportului de constatare nr. 4459 din 05.10.2017, plaga contuză la nivelul capului, depistată la Plămădeală A., a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 2537/D din 16.11.2017, leziunile cauzate lui Plămădeală A. se califică ca vătămări corporale ușoare.

Prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.01.2018 a fost cercetat fișierul cu denumirea „Înregistrarea 1” care conține imaginile video de pe camerele de supraveghere din interiorul localului „MuzCafe”, la deschiderea și examinarea căruia se observă în partea stângă de jos indicată denumirea KAM 9, iar în partea dreaptă de sus este indicat 2017-09-25, ora 05:29 min., potrivit căreia, câteva persoane de gen masculin stau la masă și consumă băuturi din sticle și pahare, la un moment între persoanele date începe o ceartă cu o persoană de la masa vecină. O persoană de gen masculin lovește cu piciorul altă persoană, iar ultimul îl împinge înapoi pe canapea. Ulterior, altă persoană a lovit cu pumnii persoana care a fost lovită cu piciorul, iar a treia persoană care avea în mână o sticlă a aruncat-o în capul persoanei agresate. Apoi, prima persoană a lovit cu piciorul, s-a ridicat de pe canapea, a luat de pe masă un pahar și l-a aruncat în direcția persoanei agresate.

Potrivit proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei din 18.01.2018, partea vătămată Plămădeală A. a recunoscut persoanele din pozele cu nr. 3 – Pîrțu M. și Stati N., ca fiind persoanele care l-au agresat.

Conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 22.01.2018, partea vătămată Plămădeală A. a recunoscut persoana din pozele cu nr. 3 – Novac I., ca fiind persoana care l-a agresat.

Astfel, declarațiile inculpatului constituie o încercare de a induce instanța în eroare și o modalitate de a se apăra, vina acestuia fiind dovedită integral în cadrul cercetării judecătorești, iar acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșit de două sau mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, nu a fost condamnat anterior și nu a fost atras la răspundere contravențională, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu au fost stabilite circumstanțe agravante, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă prin aplicarea amenzii minime.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că instanța de fond a dat o apreciere arbitrară probelor administrate ori, acestea nu indică la vinovăția lui, ci, dimpotrivă, dovedesc lipsa elementelor infracțiunii și nevinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de fond și-a motivat învinuirea înaintată doar pe presupuneri, aceasta nefiind bazată pe probe directe, pertinente și concludente care incontestabil ar confirma fapta incriminată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului, aceasta fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc, faptei juridice fiindu-i dată încadrarea juridică corespunzătoare probelor administrate, care

au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate se confirmă prin:

declarațiile părții vătămate Plămădeală A., potrivit căror toate loviturile i-au fost aplicate de către cei trei inculpați, însă nu poate spune care lovitură și de către cine i-a fost aplicată. Totodată, aceștia și-au cerut scuze, i-au compensat prejudiciul material în sumă de 6000 lei, nu are pretenții față de ei, iar sancționarea lor o lasă la discreția instanței;

declarațiile martorului Jaruc C. că Plămădeală A., observând ce se întâmplă, l-a împins pe unul din agresori, apoi l-a văzut pe acesta cu capul spart și însângerat. Imediat a chemat ambulanța;

declarațiile martorului Crîșmari Ș., administratorul clubului de noapte, că nu cunoaște despre cele întâmplate în sală, el fiind afară în acel moment, iar despre bătaie a fost informat de către chelneri. Intrând în sală, a văzut jos o sticlă spartă și un tânăr cu capul însângerat. Persoanele care se aflau la masă au fost scoase afară, erau în stare de ebrietate și erau agresivi, apoi au atacat paza, care a aplicat gaze lacrimogene pentru a calma agresorii. Nu cunoaște victima, dar acesta se purta calm, ca și restul persoanelor care îl însoțeau;

raportul de constatare nr. 4459 din 05.10.2017, potrivit căruia plaga contuză la nivelul capului, depistată la Plămădeală A., a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare corporală ușoară;

raportul de expertiză judiciară nr. 2537/D din 16.11.2017, conform căruia leziunile cauzate lui Plămădeală A. se califică ca vătămări corporale ușoare;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.01.2018 prin care a fost cercetat fișierul cu denumirea „Înregistrarea 1” care conține imaginile video de pe camerele de supraveghere din interiorul localului „MuzCafe”;

procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 18.01.2018 și 22.01.2018, prin care partea vătămată Plămădeală A. a recunoscut persoanele din pozele cu nr. 3 – Pîrțu M., Stati N. și Novac I., ca fiind persoanele care l-au agresat;

Totodată, fiind stabilit că sentința a fost contestată doar de inculpat și fiind verificată legalitatea și temeinicia sentinței atacate în raport cu solicitările de achitare a acestuia, se impune concluzia privind respingerea lor ca fiind nefondate și combătute prin probele administrate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate la examinarea apelului.

Ori, sunt irelevante afirmațiile inculpatului prin care a negat vinovăția, indicând că agresiunile au fost inițiate de partea vătămată și grupul din care făcea parte acesta, el doar apărându-se și implicându-se cu scopul aplanării conflictului, declarațiile acestuia fiind contrare explicațiilor părții vătămate și martorilor, precum și probelor administrate.

Poziția inculpatului privind negarea vinovăției este apreciată ca o încercare a acestuia de a induce instanța în eroare și o modalitate de a se apăra, vina acestuia fiind dovedită integral în cadrul cercetării judecătorești, iar fapta acestuia a fost demonstrată prin probele administrate, apreciate din punct de vedere al pertinentei,

concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, că lipsesc circumstanțe agravante, cele atenuante fiind comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanțele au dat o apreciere arbitrară probelor administrate ori, acestea nu indică la vinovăția lui, ci, dimpotrivă, dovedesc lipsa elementelor infracțiunii și nevinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, nicio probă administrată nu indică că el a inițiat conflictul cu partea vătămată sau că ar fi avut careva conflict cu acesta, că a acționat în scopul vătămării integrității corporale a părții vătămate și că ar fi aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele părții vătămate, precum și cu un obiect din sticlă i-a aplicat o lovitură în regiunea capului.

Instanțele, prin neluarea în considerare a probelor și prin denaturarea conținutului lor, în mod arbitrar, au indicat că vinovăția lui se confirmă prin aceste probe, fără a indica care probă și ce faptă anume confirmă, limitându-se doar la transcrierea în decizie a învinuirii înaintate.

Ori, instanțele și-au motivat concluziile despre vinovăția lui înaintată doar pe presupuneri, acestea nefiind bazate pe probe directe, pertinente și concludente care incontestabil ar confirma fapta incriminată.

Deci, hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel invocând doar presupuneri de ordin general, fiind transcrise învinuirea și sentința instanței de fond, fără motivarea concluziilor cu privire la săvârșirea faptei de care este învinuit, precum și existența în acțiunile lui a elementelor infracțiunii și probele prin care se confirmă ori, în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările relevate în descriptivul instanței de apel, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi erorile de drept și esența circumstanței că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat

circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Plămădeală A., că a fost lovit de către toți inculpații, ale martorilor Jaruc C. și Crîșmari Ș., raportul de constatare nr. 4459 din 05.10.2017, că plaga contuză la nivelul capului, depistată la Plămădeală A., a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare corporală ușoară, raportul de expertiză judiciară nr. 2537/D din 16.11.2017, că leziunile cauzate lui Plămădeală A. se califică ca vătămări corporale ușoare, procesul-verbal de examinare 09.01.2018 prin care a fost cercetat fișierul cu denumirea „Înregistrarea 1” care conține imaginile video de pe camerele de supraveghere din interiorul localului „MuzCafe, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 18.01.2018 și 22.01.2018, că partea vătămată a recunoscut persoanele din pozele cu nr. 3 - Pîrțu M., Stati N. și Novac I., ca fiind persoanele care l-au agresat, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (*pct. 2. - 5. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel,

judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Stati Nicolai XXXX, împotriva deciziei sentinței Judecătoriei Chișinău din 20 mai 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2019, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 martie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun